

men samtidig mente, at den Pris, her er budt, 44 Kr., ikke er bedre end den, der blev budt i Fjor—og vi kan vist alle sammen være enige om, at den Pris, der blev budt i Fjor, ikke var forsvarlig—, saa er det mit Haab, at hvis det skulde vise sig, at Majs-tilførslerne nu betinger en højere Pris, vil det ærede Medlem ogsaa være med til, at der bliver fastsat en Erstatningspris paa Brødkorn, som er fuldt forsvarlig.

Da den ærede konservative Ordfører (Sporon-Fiedler) har nævnt den hollandske Vægt, vil jeg sige, at jeg kan give de Bestemmelser, her er foreslaaet herom, min fulde Tilslutning. Jeg vil ogsaa give min Tilslutning til, at der fastsættes en stigende Pris for Brødkorn for senere Levering for derved i størst muligt Omfang at aflaste Statslagrene.

En af de Ting, der stærkest ankes over, er Dispensationsafgiften. Naar jeg kan give den min Tilslutning, er det, fordi jeg tager den som en Medhjælp til at højne Brødkornsprisen saa meget, at det bliver en fuldt forsvarlig Pris, en Pris altsaa, der giver fuld Erstatning til Producenterne. Skulde den ansatte Brødkornspris ikke være høj nok, er det muligt, at den eventuelle Eksportfortjeneste, som kan komme, kan bruges til at sætte Brødkornsprisen lidt højere i Vejret. Jeg vil nødig være med til i en kommende Kornlov at sætte Bom for en Eksport af Byg. Vi saa, at der paa et vist Tidspunkt i Fjor kunde eksporteres Byg til 65 Kr., medens der samtidig kunde importeres Majs til 30 Kr. Der laa her en stor Fortjeneste, og en saadan Fortjeneste vil jeg nødig være med til at sætte Bom for. Men lukker man helt op for Bygekporten, saa vil Bygget komme op paa Verdenspris, hvorved Brødkornet vil blive stillet ringere; og jeg vilde nødig, at vi atter skulde lave en Brødkornsordning, hvor Brødkornsprisen blev den laveste. Det er ikke for mig afgørende, om vi faar 1 Kr. eller 2 mere for vort Brødkorn, men det, der er afgørende, er, at vi animerer til en saa stærk Brødkornsdyrkning som muligt i det kommende Aar. Jeg tror, der ligger en Chance for det danske Landbrug ved at besaa et saa stort Areal som muligt med Brødkorn, fordi vi sikkert ogsaa til næste Aar paa Verdensmarkedet vil kunne opnaa betydelig højere Priser for Brødkorn end for Vaarsæd. Derfor er det ikke alene en samfundsnyttig Foranstaltning, at vi sikrer os tilstrækkeligt Brødkorn til næste Aar, men det er af nationaløkonomisk Betydning, at vi søger at faa en Del frem til Eksport.

Jeg indrømmer ganske, at der atter i

Aar stilles Krav til Landbruget, men det forekommer mig, at dette Lovforslag gør Forsøg paa at opfylde de Krav, som Landbruget selv har stillet. Og det Krav, der baade i tidligere Aar og i Aar stilles fra den store Del af det danske Landbrug, er Kravet om vederlagsfrit at faa en Erstatningsvare for det Brødkorn, det afleverer. Derfor tror jeg, at det foreliggende Lovforslag i høj Grad tilfredsstillter de fleste Landmænd. Tillige tror jeg, at de danske Landmænd i al Almindelighed har fuld og hel Tillid til den Landbrugsminister, vi nu har, Tillid til, at han baade har Villie og Evne til at gennemføre en Kornlov, vi alle kan være tjente med. Landbruget ser saaledes paa det, at der er den Forskel mellem den tidligere Indenrigsminister og den nuværende Landbrugsminister, at den tidligere Indenrigsminister ikke alene af Nødvendighed, men ogsaa af en stærk Tilbøjelighed førte Landet ud i regulerende Foranstaltninger—, vi hørte, at det ærede Medlem følte det som en Pligt, naar der var givet ham en Bemyndigelse, saa ogsaa at foretage sig noget, men Landbruget har ment, at han havde for stor Tilbøjelighed til at komme med regulerende og snærende Foranstaltninger—, medens den nuværende Landbrugsminister kun af bydende Nødvendighed gaar med til at foretage indskrænkende Foranstaltninger, idet han stadig har sin gamle Tilbøjelighed til snarest muligt at komme ud i de frie Forhold. Derfor tror jeg, at det danske Landbrug vil møde den Kornlov, som nu gives, med Erkendelsen af, at det er en Afviklingslov, som ganske vist ikke tilfredsstillter alle fuldt og helt, men som forsøger at komme tilbage til normale Tilstande. Jeg tror, at naar Hr. Niels Frederiksen i sine Drømme om at komme tilbage til Fortidens Lyksaligheder søger at frakende den nuværende Landbrugsminister Evne og Villie til med Sagkundskab og Forstand at gennemføre en Kornlov og mener, at han selv og det ærede Medlem Hr. Rode bedre var i Stand til at løse dette Spørgsmaal, er han langt fra at være i Overensstemmelse med den danske Landbefolkning.

Jørgen Jensen: Jeg maa sige som den sidste ærede Taler (Aksel Jensen), at da jeg bad om Ordet, havde jeg ikke tænkt, jeg skulde komme til at tale paa dette Tidspunkt af Døgnet, og heller ikke, at Spørgsmaalet til den Tid vilde være udtømmende behandlet, som det i Virkeligheden er. Det er derfor kun faa Bemærkninger, jeg vil gøre. Jeg kan ikke lade være med straks at give min Tilslutning til en